

rolige Forstand afgjøre Sagen, saa troer jeg, at det vil komme til det Resultat at forkaste den ærede Rigsdagsmands Vædringsforslag.

Hage: Jeg hørte med Fornøielse, at den ærede Indenrigsminister vilde søge at erhverve sig fornøden Sagkundskab i de grønlandſke Anliggender, og at han ſaaſnart ſom muligt vilde befordre hvad der hører til at iværkſætte det, ſom den nedſatte Commiſſion har anbefalet. Jeg haaber, at det ikke alene vil blive ved Overveielſer, men at det ogſaa virkelig i Gjæringen ſnart vil viſe ſig, at Regjeringen alvorlig tager ſig af denne Sag, der viſnok trænger til en grundig Reform. Jeg haaber ogſaa, at den ærede Miniſter vil erhverve ſig fornøden Kundſkab om, hvorledes en Deel af Grønland i lang Tid og endnu i vore Dage beſtyres. Jeg troer, at den ærede Miniſter i ſelve Miniſteriet vil finde den fuldkomneſte Oplyſning om, at det er til overordentlig Skade ſaa vel for Grønland ſom for os, at en Deel beſtyres paa den Maade, hvorpaa det beſtyres, hvilken Maade Miniſteren nærmere vil lære at kjende. Jeg glædede mig ogſaa ved at høre, at den ærede Miniſter, ſaavidt jeg forſtod ham, udtrykte ſig derhen, at vi kunne vente, at de Foretagender, ſom Folk maatte finde ſig foranledigede til at begynde paa i Grønland, vilde møde Regjeringens velvillige Underſtøttelſe, og at de hidtil beſtaaende Regler for den grønlandſke Handel ikke ville blive til Hinder i ſaa Henſeende. Derſom jeg turde, vilde jeg virkelig anbefale det ærede Medlem fra Færøerne at tage alle ſine Vædringsforslag tilbage. Jeg indrømmer fuldkomment, at han i Sager, der angaae Færøerne, ikke alene er opfordret til at tage Ordet, men at der ogſaa kan være Anledning for ham til at tale med en vis Varme; men jeg henſtiller til hans Overveielſe, om det ikke, da vi nu forudſee og ſnarlig forvente, at Handelen vil blive frigiven, var bedre, at man udsatte diſſe ſmaa Reforme indtil den Tid, thi det vil da viſe ſig, om Jægerdetachmentet er overflødig, og om man kan indſtrænke ſig til almindelige Roerkarle. Jeg er vis paa, at han ikke miſunder Amtmanden de 3. Hornblæſere, da Amtmanden maaffee har formegen Muſik af de ſkarpe Vinde, der ſtadigt tude deroppe; og

naar det er Tilfældet, ſaa troer jeg, at han fremmer ſit Lands Sag langt bedre, ved at tage ſine Vædringsforslag tilbage nu og henſtille Alt indtil Handelen er frigiven. Hvad der da kan være at gjøre, vil Thinget viſt være villigt til at gaae ind paa, forſaa vidt ſaadanne Reforme ere fornødne.

N. Winther: Det Gneſte, den ærede Ordfører har anført til Forſvar for, at man ſkulde bevilge de 500 Rbd. til Ombygning af Handelsforvalterens Bolig, er, at Udvalget har forhørt ſig hos Handelsdirectionen. Naar man har indhentet Betænkning fra Amtmanden og ſaaet Lægens og Forvalterens Erklæring, og tillige har ſaaet Erklæring fra Handelsdirectionen, hvad ſkulde man ſaa bryde ſig om, hvad Jægerneſ Repræſentant ſiger! Den ærede Ordfører har tillige udtalt, at Jægerne ere ikke ſaameget Jægere, ſom de ere Roerkarle. Det er viſnok ogſaa Tilfældet; men jeg ſkal henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at Omkoſningerne ved at beſørge Reiſerne for Amtmanden, beløbe ſig i det Høieſte til 100 Rbd. om Aaret. Der er dog en væſentlig Forſkiel mellem denne Sum og de 1,566 Rbd., der aarlig anvendes til Jægerne, foruden de 600 Rbd., der hvert Aar medgaae til Jægerneſ Mundering. Naar den ærede Ordfører fremdeles ſiger, at Amtmanden ikke kan være vis paa at ſaae ſine Vaade beſatte, derſom han ikke havde Jægerne ved Haanden, da forholdet dette ſig ikke ſaa. Thorshavn er netop en By, der er overbeſolket, og iſær af en heel Mængde Perſoner, der idelig kunne ſaaes til at benyttes ſom Roerkarle, og ſelv om man maatte indrømme, at Amtmanden ſkulde have en Formand, ſom han idelig kunde tye til, da vilde dette ikke være forbundet med ſaa ſtore Omkoſninger. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Hage) har opfordret mig til at tage mine Forslag tilbage, hvilket han væſentligt har ſtøttet derpaa, at man maa forudſætte, at Handelen vil blive frigiven. Dette er imidlertid netop en Grund for mig til idetmindſte ikke at tage mit Forſlag tilbage om de 500 Rbd. til Forvalterens Bolig; thi det forekommer mig, at da, ſom jeg haaber, ethvert Medlem her i Thinget er overbeviiſt om, at Hand-